Weer naar beneden, daar treedt de bijna jarige Harold van Dorth (Fat Harry) op met zijn Fuzzy Licks en speciale gast saxofonist Boris van der Lek. Ik heb de band al vele malen gezien en gehoord, maar hier in Utrecht is het pure klasse. Alles loopt als een gesmeerde machine. In de twee sets die de band gegund is, besteedt Harold aandacht aan de alweer acht jaar geleden overleden Preston Shannon, The King Of Beale Street, en aan zijn grote vriend Joe Louis Walker, die vorig jaar overleed. Maar ook werk van zijn onlangs verschenen album "Zero Ten Alley". Heerlijk genoten net als de vele toehoorders.

Fat Harry & The Fuzzy Licks

Toen ik Fat Harry & The Fuzzy Licks live zag in zaal Thijssen, viel meteen op hoe energiek en veelzijdig de band is. Het is geen standaard blues, het is blues met een flinke dosis soul, funk en een beetje gospel.

Het swingt, het voelt goed en je merkt dat iedereen op het podium zichtbaar plezier heeft in wat ze doen. Het denderde als een trein over muzikale rails richting het perron dat als zaal fungeerde. Het was wel even een hele omslag na de Luca Holkenborg-band.

Fat Harry Dorth trekt alle aandacht met zijn gitaar en zang. Zijn stem is herkenbaar en muzikaal, niet overdreven rauw, waardoor je elk nummer goed kunt volgen. Zijn gitaarspel varieert mooi, van zwoele, langzame blues tot scherpe, funky riffs die je laten meebewegen.

De ritmesectie met Jacco van der Heuvel op drums en Remko Deijl op bas zit strak in elkaar en geeft elk nummer een stevige lading. David Franco op toetsen voegt een warme laag toe en Boris van der Lek op saxofoon geeft alles net dat beetje extra soul, waardoor het voelt alsof je een stukje Amerikaanse blues binnenstapt.

Wat me echt opviel, was de afwisseling in hun set. Langzame, broeierige nummers lopen vloeiend over in uptempo nummers, waardoor de energie in de zaal constant blijft. Het klinkt vrolijk en energiek, zonder dat ze de blues helemaal loslaten. Niet iedereen in het publiek voelde het zo, begreep ik uit enkele reacties, maar net als met eten verschillen smaken ook in de muziek.

Kortom, Fat Harry & The Fuzzy Licks leverden een middag in Vlierden die je meeneemt, waarbij je als bezoeker bijna vanzelf opstaat en meebeweegt.